

Коляда

Антонич Богдан-Ігор Васильович

Тешуть теслі з срібла сани,
стелиться сніжиста путь.
На тих санях в синь незнану
Дитя боже повезуть.

Тешуть теслі з срібла сани,
сняться веснянії сні.
На тих санях Ясна Пані,
очі наче у сарни.

Ходить сонце у крисані,
спить слов'янськеє Дитя.
Їдуть сани, плаче Пані,
снігом стелиться життя.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/antonych_bohdan_igor_vasyliovych/koliada